

Onades de música i de records

Concert teatralitzat inspirat en la vida d'Enrique Granados, amb il·lustracions musicals de les seves Danzas españolas, al Centre Català de Luxemburg

Enrique Granados ha obtingut un triomf mundial en l'estrena de la seva òpera Goyescas al Metropolitan Opera House de Nova York. Torna a casa satisfet d'haver superat la seva por a navegar, content per poder tornar a veure els seus fills i il·lusionat amb noves músiques que li ronden pel cap. En plena eufòria, passa revista a alguns records: la seva gran amistat amb Isaac Albéniz, algunes trapellereries de joventut a París o la fundació de la seva acadèmia a Barcelona. Malauradament, un torpede alemany va segar la vida del compositor, la seva dona i altres 80 passatgers del Sussex, quan feia la travessia d'Anglaterra a França aquell desventurat dia de 1916, en plena I Guerra Mundial, i mai sabrem fins a on podria haver arribat aquest geni de la música.

Perquè no oblidem que Granados era músic: un gran intèrpret de piano, mestre de mestres i compositor. No es pot entendre la seva vida sense la presència de la música. És per això que entre les diferents escenes s'hi barregen les seves Danzas Españolas. Són un conjunt de 12 peces escrites a la seva joventut. Granados afirma que les va compondre l'any 1883, és a dir, amb 17 anys acabats de fer. Fa de mal dir si serà del tot cert o no. Sembla més versemblant que, si bé realment les hagués compostat totes quan diu, alguna deu haver estat retocada en anys posteriors. En qualsevol cas, són una mostra esplèndida de la capacitat creativa d'aquest compositor romàntic, amant de la música espanyola més variada, que va crear escola en el refinament de la interpretació.

Programa

	Música	Records
III	Fandango	La infantesa
IV	Villanesca	Isaac Albéniz
XII	Bolero	París
VIII	Sardana	L'acadèmia
XI	Arabesca	Un estudiant
VII	Valenciana	La família
V	Andaluza	Una gravació
X	Melancólica	La composició
IX	Romántica	La suite Goyescas
VI	Rondalla aragonesa	L'òpera Goyescas
I	Galante	El torpede
II	Oriental	<i>En la mort d'Enric Granados,</i> poema d'Apel·les Mestres

L'espectacle té una durada aproximada de 100 minuts sense interrupció

Fitxa artística

Autor i intèrpret del text: **Llorenç Serrahima**

Intèrpret al piano: **Miguel Á. Turrión**

Veu del poema final: **Joan Berlanga**

Assessorament d'escena: **Txell Roda**

Producció: **Aire Teatral**

Llorenç Serrahima

Entra en el món de la fantasia teatral l'any 2003, a Sant Cugat del Vallès, de la mà de la professora Sílvia Serván. Amb ella comença a pujar a l'escenari, representant escenes d'obres d'autors tan diversos com Karl Valentin o Shakespeare. El 2005 surt a fer teatre de carrer, amb improvisacions de Festa Major o un espectacle nadalenc de pallasos per entretenir els nens que feien cua per entregar la carta als Reis d'Orient. El 2007 entra a formar part de la companyia de teatre Fila Zero, amb qui representarà obres com El fiscal Requessens (de Josep Mª de Sagarra) o el Cabaret de Lux in Tenebris (adaptació d'en Jordi Tena de l'obra Lux in tenebris, de Bertoldt Brecht), entre moltes d'altres. Del març de 2012 al setembre de 2013 va de gira amb la companyia +Sarsuela, representant la sarsuela Cançó d'amor i de guerra per tot el territori català. El 2013 entra a la companyia Mira-sol teatre, dirigint una comèdia escrita per ell mateix, L'herència. Allà anirà alternant la interpretació amb la direcció teatral. A més, forma part del repartiment que representa Deixeu que els capitells parlin, una visita teatralitzada al claustre del monestir de Sant Cugat. També ha participat dos cops a l'obra tradicional de Nadal Pedra i sang. El 2014 funda amb dos amics més l'associació Aire Teatral per produir espectacles de petit format. Escriu i estrena l'obra El darrer dia de Jaume d'Urgell, basat en la vida del comte que no va arribar a ser rei d'Aragó. Adapta algunes narracions breus de Víctor Català i dirigeix el monòleg de La infanticida. El 2016 escriu aquest monòleg musical sobre la vida d'Enrique Granados per ser estrenat al Centre Català de Luxemburg, amb motiu de la commemoració de l'any Granados.

Miguel Á. Turrión

L'activitat musical de Miguel Turrión ha estat sempre molt relacionada amb el cant coral, com a corista, com a pianista acompanyant i com a director, recolzat en una sòlida formació musical, en la que destaquen: Títol professional de piano del Conservatori Professional de Música de Saragossa (1972). Curs de direcció coral a Cervera, Lleida (1981). Diploma elemental de viola del Conservatori Municipal de Música de Barcelona (1982). Cursos de direcció d'orquestra amb el mestre Ernst Schelle (1985-1986). Diplôme National d'Études Supérieures Musicales (DNESM) en direcció de cors i conjunts instrumentals del Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Lyon, França (1987). Com a experiència musical cal destacar entre d'altres: Coral Zaragoza, a on va ser corista (1974-1980), pianista (1980-1981) i director (1981-1983). Creació i codirecció del cor Taller de Música de Saragossa (1981-1983). Membre del Chœur d'Oratorio de l'Orchestre national de Lyon (1983-1988). Direcció de diversos cors (d'adults, de joves, infantils) de l'escola municipal de música de Saint-Priest, Rhône, França (1984-1988). Creació i direcció del conjunt vocal Arriaga Singers (1989), i del conjunt instrumental Ensemble Arriaga, (1990) a Luxemburg. Col·laboracions puntuals des de 2004 amb diversos artistes i cors de Luxemburg. Aquest espectacle representa un retorn al «primer amor», el piano, i a un univers més intimista.

